

عنوان مقاله:

سامانه فرماندهی حادثه (ICS) در محیط های آموزشی کشور نمونه موردی؛ دانشکده امور اقتصادی و سیاسی دانشگاه شهید بهشتی تهران

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی مدیریت جامع بحران های طبیعی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

احسان امیرزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته بازسازی پس از سانحه؛ دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی (مسئول)

نیلوفر محتاط - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته بازسازی پس از سانحه؛ دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

بر اساس شواهد موجود احتمال وقوع فاجعه ای غیرقابل جبران در اکثریت مراکز آموزشی کشور وجود دارد زیرا اکثر آن ها در برابر سوانح طبیعی، خصوصاً زلزله مقاوم نیستند. افزون بر این، فقدان آگاهی اساتید، دانشجویان و کارکنان از روش های مواجهه با خطر و کاهش آن قبل و حین بحران، این گونه مراکز آموزشی را آسیب پذیرتر نموده است. از این رو برای جلوگیری از خسارات مالی و جانی، تدوین برنامه های مدیریتی کاهش خطر و مدیریت ریسک برای مراکز آموزشی امری ضروری می باشد. با توجه به قدمت دانشگاه شهید بهشتی، قرارگیری آن در مجاورت گسل شمال تهران، همچنین وجود ساخت و سازهای متعدد و مراکز حساس تحقیقاتی که دارای خطرات بالقوه میباشند به دلیل عدم آمادگی دانشگاه در برابر هر گونه سانحه ی احتمالی، این امکان وجود دارد که در اثر بروز سوانح، خصوصاً زلزله، خسارات جانی فراوانی به دانشجویان، اساتید و کارمندان و خسارات مالی غیرقابل جبرانی به ساختار دانشگاه وارد شود اگرچه در سالهای اخیر، اکثر مراکز معتبر علمی جهان به طراحی برنامه کاهش خطر و مدیریت بحران مبادرت نموده اند، اما به اهمیت تبیین سامانه فرماندهی حادثه در دانشگاه های کشور، به طور جدی پرداخته نشده است. مقاله ی حاضر، دانشکده ی علوم اقتصادی و سیاسی دانشگاه شهید بهشتی که یکی از دانشکده های قدیمی این دانشگاه است رابه عنوان مورد مطالعاتی برگزیده است. قدمت ساختمان کنونی این دانشکده به سال 1346 باز می گردد. باتکیه بر چارچوب های نظری و تجربیات مدیریت بحران دانشگاه های معتبر جهان، با بکارگیری روش پژوهش توصیفی-تحلیلی از نوع پیمایشی، و استفاده از روش های آماری توصیفی و استنباطی در گام اول به شناخت آسیب پذیری های غیرسازه ای و سازمانی موجود در این دانشکده پرداخته میشود، و سپس براساس یافته های حاصل از مشاهدات و مصاحبه با کارکنان، اساتید و دانشجویان سعی شده است تا راهکارهایی به منظور کاهش خطر در ابعاد تشکیلاتی و غیر سازه ای پرداخته شود. این مقاله نتیجه می گیرد که: به کار گیری همزمان راهکارهای نرم افزاری مانند اصلاح چارت سازمانی دانشکده به منظور تخصیص وظایف ثانویه به مدیران و مسئولین در هنگام سانحه، تدوین برنامه های آموزش همگانی جهت اساتید، دانشجویان و کارمندان، برگزاری دوره ها ی تخصصی سانحه، انجام مانور و ترویج فرهنگ ایمنی، به همراه راهکار های سخت افزاری مانند ارائه نقشه های تخلیه اضطراری دانشکده، مقاوم ساز و تحکیم عناصر غیرسازه ای معماری و تأسیساتی، تعیین نقاط امن در داخل و خارج ساختمان، نحوه چیدمان در فضاها و استحکام سازی پیش آمدگی ها و عناصر الحاقی به جداره بناها، نقش مهمی در کاهش خطرپذیری دانشکده خواهند داشت.

کلمات کلیدی:

کاهش خطر، سامانه فرماندهی سانحه، دانشگاه شهید بهشتی، دانشکده علوم اقتصادی و سیاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/252257>

